

Fotbalové hvězdy 2022

JAN PALIČKA



+ nejlepší Češi a Slováci

Fotbalové hvězdy 2022

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Jan Palička, Martin Mls, David Čermák, Jan Jaroš
Fotbalové hvězdy 2022 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS  **MEDIA**

Obsah

●	Brankáři	4
●	Obránci	20
●	Záložníci	36
●	Útočníci	52
●	Talenti	68
●	Trenéři	84
●	Evropské ligy a poháry	100
●	Statistiky	130
●	České a slovenské hvězdy	134
●	Rejstřík	144



BRANKÁŘI



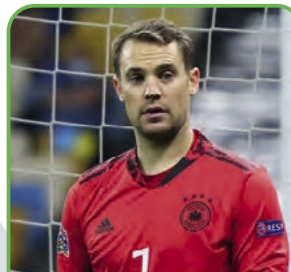
Samir Handanović
INTER MILÁN

6



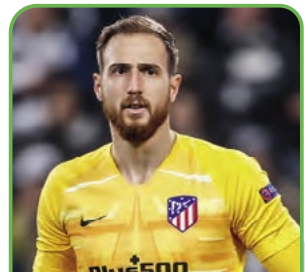
Gianluigi Donnarumma
PSG

8



Manuel Neuer
BAYERN MNICHOV

10



Jan Oblak
ATLÉTICO MADRID

12



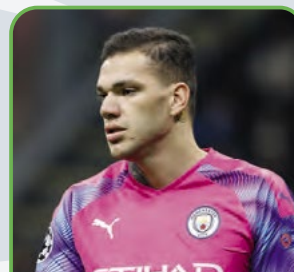
Yann Sommer
BORUSSIA
MÖNCHENGLADBACH

13



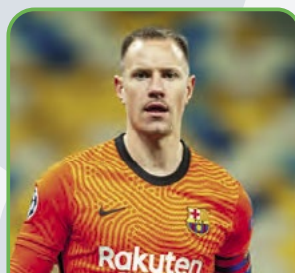
Mike Maignan
AC MILÁN

14



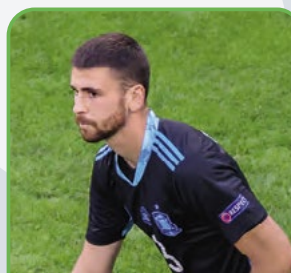
Ederson
MANCHESTER CITY

15



Marc-André Ter Stegen
FC BARCELONA

16



Unai Simón
ATHLETIC BILBAO

17



Édouard Mendy
CHELSEA

18



Samir Handanovič

INTER MILÁN

Dvakrát vyhrál Pohár UEFA, na mistrovství světa 1990 nedostal gól rekordních 518 minut a pomohl tam Italům k bronzu. Ovšem italský titul vychytil ve své předlouhé kariéře jedinkrát.

V roce 1989 před ním kopali takoví frajeři jako Matthäus, Brehme, Bergomi nebo Baresi, v útoku válel kultovní střelec Aldo Serena. Na lavičce chválil, brunátněl a máchal rukama trenér Giovanni Trapattoni. „My byli boží parta,“ vzpomínal Walter Zenga na časy, kdy mu ještě nevypadávaly černé vlasy a na lajně se oháněl mrštně jako kočka.

Tehdy v Interu Milán všichni věděli, že když se Zenga rozhodne, tak svoji branku prostě zavře. Říkali mu Deltaplano čili závěsný kluzák. Měl elegantní pohyb, odvážné zákroky, excelentní reflex, hbité nohy. I všemocný Diego Maradona měl v neapolském dresu problém dveře za Zengou odemknout. „A Samir je ještě lepší než já. Má neskutečně stálou formu a famózní statistiky. On je král,“ pravila ta upřímná legenda, když klidás Samir Handanovič usedl na italský trůn.

A že to trvalo. Po devíti letech v brance Interu Milán.

Slovinský titán, který je v civilu docela nevýrazný, znovu posbíral nejvíc čistých kont v Serii A (15), ale v uplynulé sezoně přidal ještě velký zlatý bonus a pár unikátních milníků. Třeba nastoupil ke svému pětistému utkání v italské lize, což dokázalo jen patnáct borců před ním. A taky chytil pětadvacátou ligovou penaltu, čímž překonal Gianluku Pagliuku. „Nerad mluvím o štěstí, protože fotbal rozhodují především forma, talent a zkušenosti, ale když si střelec rovná balon na penaltu, kliku mít musíte,“ usmíval se. Při rekordním počínu se znovu vrhnul na správnou stranu a v milánském derby vyrazil pokus Zlatana Ibrahimoviče.

Batmanovič... pardon, Handanovič zdaleka není jen penaltový fantom. Umí skloubit všechno, co gólman moderního střihu potřebuje.

Vzpomenete si ještě, jak se vlastně Handanovič do Milána dostal? Už to bude deset let. Nejprve se plácal jako host po nevýrazných italských adresách, až málem zakotvil v Rimini. Nakonec mu dali příležitost v Udine, kde se prosadil nejen působivými zákroky při penaltách, ale hlavně stabilními výkony. Když šéfové Interu hledali náhradu za Brazilce Júlia Césara, ukázali na Slovince, jehož cena mezitím vyletěla na dvacet milionů eur. Byla to trefa, byť trofeje byly v komplikované době dlouho zapovězené. „Nelíbí se mi, jak Inter strádá, zato Handanovič má můj obdiv. Možná si myslíte, že je normální ve velkém klubu sbírat nuly, ale za obranou Interu byste vážně chytat nechtěli,“ rýpl si před lety Francesco Toldo, další z brankářských veličin.

Inter si musel projít očištným procesem, aby mohl dosáhnout na scudetto. Poprvé po jedenácti letech. Handanovič si to zasloužil jako málokdo. „Vytrvale kráčel za svým cílem. Je to borec,“ poklonil se mu Walter Zenga.

Jenže Inter musí řešit, co dál. Slovinský klidás má sedmatřicet, což nenabízí bůhvíjakou perspektivu. Na šanci čeká rumunská dvojka Ionut Radu a nadějný Brazilce Gabriel Brazao.



BRANKÁŘI

FAKTA

Jméno: Samir Handanovič

Přezdívky: Batman, Batmanovič

Narozen: 14. července 1984, Lublaň, Slovinsko (tehdy Jugoslávie)

Výška: 193 cm

Váha: 92 kg

Přednosti: Nápadně nenápadný všeuměl.

Slabina: Věk.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů

(k 9. 9. 2021): 81/86

Úspěchy: mistr Itálie (2021) trojnásobný fotbalista Slovinska (2009, 2011, 2012)

	Klub	Zápasů	Gólů
2003/04	Domžale	7	-9
	Zagorje (host.)	11	-14
2004/05	Udinese	3	-2
2005/06	Treviso	3	-6
	Lazio	1	0
2006/07	Rimini	39	-36
2007/08	Udinese	35	-45
2008/09	Udinese	34	-45
2009/10	Udinese	37	-56
2010/11	Udinese	35	-40
2011/12	Udinese	38	-35
2012/13	Inter Milán	35	-53
2013/14	Inter Milán	36	-32
2014/15	Inter Milán	37	-47
2015/16	Inter Milán	36	-34
2016/17	Inter Milán	37	-47
2017/18	Inter Milán	38	-30
2018/19	Inter Milán	38	-33
2019/20	Inter Milán	35	-32
2020/21	Inter Milán	37	-33
2021/22*	Inter Milán	3	-3

* k 14. 9. 2021



Gianluigi Donnarumma

PSG



Tři dny před žhavým evropským finále se sešla partička fotbalových veličin, které během turnaje detailně sledovaly zápasy, průběžně analyzovaly výkony a herní trendy. Pánové Capello, Moyes, Cambiasso, Karanka, Keane, Freund a ještě deset dalších měli kromě jiného vybrat nejlepšího hráče turnaje.

Kolik takových jmen se jim nabízelo? Sedm, pět?

Postupem času expertní skupina nabídla tři borce, kteří se měli o nejcennější individuální trofej poprat během vrcholného klání ve Wembley. Anglický rychlík Raheem Sterling vypadl, neboť ho italská defenziva naprosto vymazala. To samé brazilský Ital Jorginho, jenž na turnaji udivoval přehledem a důvtipem. Ublížilo mu, že v závěrečném rozstřelu selhal. Jeho střela narazila do tyče, zato kolega Gianluigi Donnarumma na brankové lajně zářil. A zdaleka nejen ve finále!

Dvaadvacetiletý mládenec může časem překonat i svého legendárního předchůdce Gianluigiho Buffona. Gigi a Gigio. Gigio a Gigi. Oba božsky talentovaní, přesní, inteligentní, přizpůsobiví, téměř za všech okolností nad věcí, výteční organizátoři obrany. Buffon měl o něco silnější charisma, ale pozor, Donnarumma má spoustu času, aby nabral ještě daleko větší kredit. Kdybyste viděli, jak se zachoval, když Angličanům chytil poslední penaltu... Neprováděl žádná zbytečně okázalá gesta, která by prozrazovala jeho napolitánský původ. Prostě se vrhnul po střele, která určila mistry Evropy, v klidu vstal a udělal pár netečných kroků, než ho povalili ječící spoluhráči.

„Čeho se bych se měl bát? A proč vlastně? Fotbal má být přece zábava.“ Sympatický názor na člověka, v jehož rukavicích se často skrývá zázračný magnet. Od šestnácti Donnarumma chytil v AC Milán, který ho už jako čtrnáctiletého zajička vykoupil za 250 tisíc eur. „Když sleduju, co Gigio umí, dochází mi, že je brankářským Maradonou a Pelém v jednom,“ mnul si ruce proslulý, výřečný, tvrdý a taky dost prostěký agent Mino Raiola.

Gólmanovo nadání vtípně přirovnal k Amedeovi Modiglianimu, což byl italský malíř, který před sto lety zemřel na tuberkulózu. Mezitím stihl pod vlivem drog a alkoholu zničit, rozkopat, spálit a znovu nakreslit obrazy, které se dnes v aukčních síních prodávají klidně za 100 milionů eur. Aby nedošlo k mýlce, Donnarumma není žádný bohém, nýbrž příkladný profesionál. Jen tím talentem jsou si s mistrem Modiglianem velmi podobní. Ještě lépe to popsal reprezentační trenér Roberto Mancini: „Gigio je nejlepší brankář světa. Šťestí, že jsme ho měli my.“

Donnarumma získal cenu pro nejlepšího hráče Eura jako první brankář v historii. A taky jako první hráč bez angažmá. Rozhodl se totiž, že v Miláně pokračovat nebude. Za šest let odchytal naprostou většinu zápasů, ovšem trofejí se na proslulé adrese nedočkal. Nepočítáme-li nepřilíš důležitý Italský superpohár v roce 2016. To se pak nedivte, že kývl na pohádkovou pětiletou smlouvu v Paříži. Od podzimu ho můžete vídat s číslem 50.



BRANKÁŘI

FAKTA

Jméno: Gianluigi Donnarumma

Přezdívka: Gigio

Narozen: 25. února 1999, Castellammare di Stabia, Itálie

Výška: 196 cm

Váha: 84 kg

Přednosti: Klid, koncentrace, obrovské rozpětí paží, rychlé nohy. A samozřejmě věk!

Slabina: Nehodí se hledat známky nedokonalosti na nejlepším hráči Eura.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů

(k 9. 9. 2021): 36/16

Úspěchy: mistr Evropy (2021), nejlepší hráč Eura (2021), vítěz Italského superpoháru (2016)

	Klub	Zápasů	Gólů
2015/16	AC Milán	30	-29
2016/17	AC Milán	38	-45
2017/18	AC Milán	38	-42
2018/19	AC Milán	36	-31
2019/20	AC Milán	36	-42
2020/21	AC Milán	37	-38
2021/22*	PSG	1	0

* k 14. 9. 2021



Manuel Neuer

BAYERN MNICHOV



BRANKÁŘI



Leccos vám napoví letmý postřeh, že do role nejsledovanějšího muže mistrovství Evropy se proměnil ve chvílích, kdy se řešilo, jestli může na rukávu nosit pásku v duhových barvách. Evropská fotbalová unie UEFA, konglomerát s přísnými pravidly a nemilosrdnými zákazy, se jala vyšetřovat. Nebudme předpojatí, ale co si myslíte, kdyby takové gesto předvedl český či slovenský brankář? Asi by následovala přinejmenším důtka. Jenže Manuel Neuer je persona nejen německého fotbalu.

Před turnajem se rozhodl, že během šampionátu upozorní na menšinové komunity se zkratkou LGBT+, jejíž vlajky s pestrými barvami můžete čím dál častěji zahlédnout třeba na balkonech. Však víte: lesby, gayové, bisexuálové, transgenderové osoby... Už od přípravného zápasu s Lotyšskem, což byl Neuerův jubilejní stý v reprezentaci, měl brankářský titán připravený plán, jak podpoří přehlížené menšiny mezi námi: „Je to moje povinnost. Šířme mezi lidmi lásku, nikoli nenávisť.“

Před evropským duelem s Maďarskem se dokonce krunýř mnichovské Allianz Arena měl celý rozsvítit v duhových barvách, neboť tamní starosta Dieter Reiter doznal, že tým rovněž nejlépe upozorní na problémy, kterým čelí komunita LGBT+. Tenhle nápad UEFA ovšem zavrhnula, tak se prostě rozsvítily jiné německé stadiony, kde se nehrálo.

Presuňme se do Maďarska. Tamní parlament si odhlasoval novelu zákona o pedofilii, která například ve školách výslovně zakazuje jakékoli debaty o homosexualitě či změně pohlaví. Jinými slovy: v Maďarsku se o sexuálních menšinách nediskutuje, což je šokující samo o sobě.

Vzhledem k tomu, že kdekdo před zápasy poklekává, aby zaníceně podpořil Black Lives Matter (a UEFA to toleruje), zdálo se gesto německého kapitána zcela v souladu s fotbalovými regulacemi. Brzy se však ukázalo, že tak jednoznačné to není. Zkoumalo se, jestli se náhodou politika nevtahuje do sportu. Protože (a naštěstí!) UEFA usoudila, že Neuer dává podporu rozmanitosti mezi lidmi, mohla duhová páska dál žít svým životem.

V každém případě se Neuer s německou družinou pakoval už po osmifinále. Stačil sice na úvod bravurně vygumovat Francouze, nicméně v dalších třech zápasech schytl pokaždé po dvou gólech a sbohem. Loučení s trenérským držákem Joachimem Löwem si všichni představovali úplně jinak než porážkou od Angličanů. „Hned po zápase jsem se kouknul k lavičce na Jogiho a bylo mi ho strašně líto. Takový konec bolí,“ neskrýval Neuer.

On v pětatřicet končit nemusí. Během minulé sezony znovu pootočil rekordními kolečky a patřil mezi nejlépe hodnocené borce Bundesligy. Vyhrál devátý titul, zase se dostal do ideální sestavy roku. V říjnu 2020 dosáhl na dvousté čisté konto v Bayernu (po 394 zápasech), čímž překonal Seppa Maiera. Před ním zůstává už jen Oliver Kahn, který na 247 nul potřeboval víc než dvakrát tolik zápasů. Nicméně Kahnův bundesligový rekord už si Neuer vzal. Dobrá práce!

FAKTA

Jméno: Manuel Peter Neuer

Přezdívka: Manu

Narozen: 27. března 1986, Gelsenkirchen, Německo

Výška: 195 cm

Váha: 89 kg

Přednosti: Je skvělý na lajně i v poli!

Slabiny: Občas žehrá na svou suverenitu.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů (k 9. 9. 2021): 106/102

Úspěchy: mistr světa (2014), 2x vítěz Ligy mistrů (2013, 2020), 9x mistr Německa (2013 až 2021), 6x vítěz Něm. poháru (2011, 2013, 2014, 2016, 2019, 2020), mistr Evropy do 21 let (2009), 2x něm. fotbalista roku (2011, 2014)

	Klub	Zápasů	Gólů
2006/07	Schalke 04	27	-21
2007/08	Schalke 04	34	-32
2008/09	Schalke 04 II	1	0
	Schalke 04	27	-26
2009/10	Schalke 04	34	-31
2010/11	Schalke 04	34	-44
2011/12	Bayern Mnichov	33	-22
2012/13	Bayern Mnichov	31	-18
2013/14	Bayern Mnichov	31	-18
2014/15	Bayern Mnichov	32	-18
2015/16	Bayern Mnichov	34	-16
2016/17	Bayern Mnichov	26	-13
2017/18	Bayern Mnichov	3	-2
2018/19	Bayern Mnichov	26	-23
2019/20	Bayern Mnichov	33	-31
2020/21	Bayern Mnichov	33	-42
2021/22	Bayern Mnichov	4	-4

* k 14. 9. 2021



FAKTA

Jméno: Jan Oblak

Přezdívky: John Cloud, Jump Jump, The Wall

Narozen: 7. ledna 1993, Škofja Loka, Slovinsko

Výška: 188 cm

Váha: 87 kg

Přednosti: Famózní reflexy, klid, čím dál lepší hra nohama.

Slabina: Z herního pohledu žádná.

Reprezentačních utkání/ inkasovaných gólů (k 9. 9. 2021): 40/30

Úspěchy: mistr Španělska (2021), Portugalska (2014), vítěz Evropské ligy (2018), evropského Superpoháru (2018), Portugalského poháru (2014), portugalského Ligového poháru (2014), 5x Zamorova cena (2016, 2017, 2018, 2019, 2021), pětinasobný fotbalista Slovinska (2015, 2016, 2017, 2018, 2020)

	Klub	Zápasů	Gólů
2008/09	Olimpija Lublaň	1	-2
2009/10	Olimpija Lublaň	33	-28
2010/11	Beira-Mar (host.)	0	0
	Olhanense (host.)	0	0
2011/12	Uniao Leiria (host.)	16	-28
2012/13	Rio Ave (host.)	28	-40
2013/14	Benfica	16	-3
2014/15	Atlético	11	-6
2015/16	Atlético	38	-18
2016/17	Atlético	30	-21
2017/18	Atlético	34	-22
2018/19	Atlético	37	-27
2019/20	Atlético	38	-27
2020/21	Atlético	38	-25
2021/22*	Atlético	4	-4

* k 14. 9. 2021

Jan Oblak

ATLÉTICO MADRID

Bylo mu jedno, že se mu smějí a překřikují se: „Hele, podívejte na toho bláznivého prcka! Co to provádí?“ Jan Oblak byl zvyklý a nevadilo mu to. Už jako čtyřletý capart věděl, že jednou se bude smát on. Už ani nevnímal, že se mu fanoušci chechtají, když si stoupl při každém zápase za branku a napodoboval každý pohyb gólmána, který stál před ním. Aby ne, když to byl jeho táta Matjaž. Nevadilo, že chytal jen za amatéry ze Škofja Loky, druhého nejstaršího města ve Slovinsku.

„Vždycky jsem se nemohl dočkat, až s ním půjdu na trénink a budu ho kopírovat. Když táta skočil doleva, mrsknul jsem sebou taky. Když padl doprava, hned jsem se odrážel stejně jako on. Jediný rozdíl byl, že on šel po balonu, zatímco já skákal do prázdna,“ vyprávěl nedávno.

O Oblakovi se nemluví tolik jako o Donnarummovi, Neuerovi, Courtoisovi či Alissonovi, ale není zrovna on nejlepším brankářem světa? Jakkoli působí na první pohled nenápadně a nemá kolem sebe hvězdnou auru, čísla naznačují, jak je výjimečný. Třeba jen minulá sezona: nebýt toho, že v lize osmnáctkrát nedostal gól, myslíte, že by jeho Atlético Madrid slavilo titul? Ze 125 střel, které na něj prošly, jich 103 pochytil, což je v jedné z top soutěží naprostý unikát. Díky tomu si Atleti po sedmi letech užívali mistrovské oslavy.

Poprvé se slovinským slušňákem v brance, což je vlastně s podivem, protože větší brankářské eso ve Španělsku nenajdete. Popáté během šesti odchytaných sezon přebíral Zamorovu cenu určenou gólmánovi, který vychytá nejvíc nul: ve 303 zápasech za Atlético zvládl nulu celkem 159krát!

Za vším vězí hlavně Oblakova tížňadost, která se projevovala od mala. Nejen když napodoboval tátovy skoky, ale také když se snažil dohnat dlouho úspěšnější sestru Teju, která válí za slovinskou basketbalovou reprezentaci a českého suveréna ZVZZ USK Praha. I proto mu později nevadilo dojíždět na tréninky v Olympii Lublaň na kole: 21 kilometrů tam a pak zase zpátky. A protože na sobě dřel den co den a brzy se vyšvihl do áčka, tehdejší brankářská jednička sama zašla za trenérem a navrhla: „Dejte do branky radši toho kluka. Už teď je lepší než já!“

Tehdy bylo Oblakovi teprve šestnáct, ale záhy se ukázalo, že na to, aby chytal slovinskou ligu, už má. I když v kabině vedle něj seděli borci, kterým táhlo na pětatřicet a po tréninku spěchali za dětmi, nikdy si nepřipadal vykořeněný: „Cítil jsem, že už mezi ně patřím. Doma jsem byl ještě dítě, ale mezi mazáky jsem se snažil vystupovat jako dospělák. Jámile na sebe natáhnete dres, musíte přepnout. Není to sranda, ale já už tehdy věděl, že si jdu za svým snem.“

Ten se začal plnit rychle: v sedmnácti přestup do Benfiky Lisabon, úspěšné hostování v menších portugalských klubech Leiria a Rio Ave, půlrok v roli jedničky a šup do Atlética. Tehdy se ještě spousta expertů divila, proč kouč Simeone tolik tlačil na získání „no name“ gólmána a proč přemluvil vedení, aby za něj obětovalo 16 milionů eur. Teď se mu za tenhle tah tleská.

Yann Sommer

BORUSSIA MÖNCHENGLADBACH



Viděli jste to? Čtvrtfinále mistrovství Evropy, ve kterém jeden chlap ve žlutém dresu a s čelenkou ve vlasech noblesně čelil španělské vlně? Jen v prodloužení Yann Sommer čapnul osm střel, což byl historický počín. „Zasloužil by si cenu pro hráče utkání. Jeho výkon byl naprosto excelentní,“ ocenil Unai Simón, pochválený brankář z druhé strany.

Ale vraťme se k helvetskému kříži, neboť Sommer čaroval. Proti Španělům předvedl devět zákroků, jediný gól mu šoupl naivně blokující kolega Zakaria. Outsider se dostal přes prodloužení až do penalt, při nichž pánové Busquets a Rodri selhali. Jenže Švýčari kazili ještě víc. „Hrozně nepříjemný večer. Obrátil bych ho naruby, kdybych mohl,“ řekl Sommer.

Přál si, aby napravil neúspěch Borussie Mönchengladbach. Německý klub s velkým černým béčkem ve znaku skončil až osmý v Bundeslize. Bez pohárů. „Chci si na šampionátu spravit chuť,“ pravila brankářská jednička. Skřípalo to. Od Walesu dostal gól, od Italů tři, i Turek Kahveci se proti němu ve skupině trefil. Přesto Švýcarům čtyři body stačily, aby se prošlo dál. V osmifinále pak Sommer a spol. zablokovali šampiony z Francie: „To byla nádhera. Nic se od nás nečekalo a najednou se objevilo čtvrtfinále.“

Objevilo se díky Sommerovi, který v poslední penaltové sérii skvostně vyškrábl střelu Kyliana Mbappého. Taký o krok dál došlo na penaltu, Sommer kouzlil, leč úspěch nevykouzlil.

Jak vlastně začínal? V létě 2007 se mohl ztratit, kdyby udělal příliš velký úrok stranou. Vadúz, klub z maličkého Lichtenštejnska, poprosil, jestli by mu Sommer nepomohl. Hostování skutečně proběhlo. Snaživý mladý brankář vynikal reflexem i sebevědomím, dokonce ho pozvali na hvězdný galavečer, ovšem pořád šlo jen o Lichtenštejnsko. „Každý krok, který jsem během kariéry udělal, byl opodstatněný,“ tvrdí Sommer dneska. Po návratu do Basileje zvládl posbírat čtyři švýcarské tituly za sebou. Abyste si udělali časovou osu a dosadili správné postavy do děje: když se Sommer nechal přesvědčit, aby v Mönchengladbachu nahradil Marka-Andrého ter Stegena (odcházel do Barcelony), vřelá Basilej otevřela náruč Tomáši Vaclíkovi. To se psal rok 2014!

Zatímco Vaclík sbíral komplimenty ve Švýcarsku, o Sommera se zajímali experti v Německu. V první sezoně se výrazně podepsal pod třetí místo, nejlepší umístění Mönchengladbachu od roku 1978. Dokonce měl prsty v rekordní ligové šňůře bez porážky. „Kdybych mohl, nechám Sommera naklonovat,“ pronesl reprezentační trenér Vladimír Petkovič. Ono by se hodilo, kdyby Švýčari měli v mančaftu víc Sommerů. Odhodlaných, soustředěných, bystrých. V evropském čtvrtfinále se Sommer držel, byť Švýčari skoro padesát minut odolávali v deseti. „V mých očích je hrdina. Jen je škoda, že nemohl oslavit postup,“ mrzelo Petkoviče.

A to jsme ještě nezmínili, že Yan Sommer během šampionátu zvládl taky výlet do porodnice. Trenér mu během skupinové fáze dovolil, ať se na otočku vypraví za manželkou Alinou. Dcera Nayla se narodila o něco dřív, než táta dorazil.



BRANKÁŘI

FAKTA

Jméno: Yann Sommer

Přezdívka: Zed'

Narozen: 17. prosince 1988, Morges, Švýcarsko

Výška: 183 cm

Váha: 80 kg

Přednosti: Parádní odhad, bleskové nohy, zkušenost.

Slabina: Potřeboval by lepší kopací techniku.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů (k 9. 9. 2021): 68/63

Úspěchy: 4x mistr Švýcarska (2011, 2012, 2013, 2014), vítěz Švýcarského poháru (2012)

	Klub	Zápasů	Gólů
2007/08	Vadúz	33	-38
2008/09	Vadúz	17	-32
	Basilej	6	-6
2009/10	Grasshoppers	33	-37
2010/11	Basilej	5	-7
2011/12	Basilej	31	-29
2012/13	Basilej	36	-31
2013/14	Basilej	35	-32
2014/15	Mönchengladbach	34	-26
2015/16	Mönchengladbach	32	-50
2016/17	Mönchengladbach	34	-49
2017/18	Mönchengladbach	30	-42
2018/19	Mönchengladbach	34	-42
2019/20	Mönchengladbach	34	-40
2020/21	Mönchengladbach	31	-50
2021/22*	Mönchengladbach	4	-8

* k 14. 9. 2021



Mike Maignan

AC MILÁN

BRANKÁŘI



FAKTA

Jméno: Mike Peterson Maignan

Přezdívka: Monsieur Pizza

Narozen: 3. července 1995, Cayenne, Francouzská Guyana

Výška: 191 cm

Váha: 88 kg

Přednosti: Perfektní odhad (nejen při penaltách), zarputilost, nebojí se překážek.

Slabina: Až teď v milánském velkoklubu pozná, co vlastně umí.

Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů

(k 9. 9. 2021): 1/1

Úspěchy: mistr Francie (2021)

	Klub	Zápasů	Gólů
2012/13	PSG B	2	-3
2013/14	PSG B	19	-19
2014/15	PSG B	21	-26
2015/16	Lille	4	-3
	Lille B	8	-7
2016/17	Lille	7	-7
	Lille B	2	-1
2017/18	Lille	34	-53
2018/19	Lille	38	-33
2019/20	Lille	28	-27
2020/21	Lille	34	-22
2021/22*	AC Milán	3	-1

* k 14. 9. 2021

Nejlepším gólmanem Ligue 1 byl zvolen Keylor Navas z Paris Saint-Germain, ale copak by šlo opomenout zázračného lapače z Lille? To tedy pardon! „Někdy jsem měl pocit, že se rozcvičí, přijde do šestnáctky, zatuká o tyče a zamkne branku,” vykládal trenér Christophe Galtier, když hodnotil svou tehdejší brankářskou jedničku.

Vy už jistě víte, že oba z Lille odešli. Zatímco Galtier se prostě rozhodl skončit v nejlepším, ramenatý Mike Maignan se upsal AC Milán. A divíte se? V šestadvaceti měl ideální příležitost, jak se posunout do elitní společnosti. Nejenže pro Lille vychytil francouzský titul, dokázal taky jedenadvacet zápasů odehrát s nulou, čímž zabrnkal na historický rekord. Kromě toho si vysloužil i pozvánku na mistrovství Evropy.

Šéfové AC Milán zprvu blafovali. Vůbec nechtěli přiznat, že se s Maignanem domlouvají na společné budoucnosti. Přitom smlouva do roku 2024 už se chystala k vytisknutí. Teprve když Gianluigi Donnarumma oficiálně ohlásil, že v klubu končí (odešel do Paříže vydělavat dvanáct milionů eur ročně), daly se informace do pohybu.

„Líbí se mi projekt, který mi v Miláně představili. Moc rád budu jeho součástí. Ano, mohl jsem hrát Ligu mistrů v Lille, lákalo mě to, ale když se ozval AC Milán, nebylo co řešit,” řekl Maignan, když se do Itálie přiletěl představit. Vyprosil si šestnáctku, na kterou byl zvyklý, všechno ostatní bylo jiné. Luxusnější, pompéznější, sledovanější, prostě daleko větší. I pecičky, které Maignan nosí v uších, se rázem zdály blyštivější: „Když jsem vyrůstal, patřil AC Milán mezi největší fotbalové giganty. Četl jsem si o legendách, které tu hrávaly, a toužil jsem být jako ony. Teď mám šanci.”

Mike Maignan by mohl leccos vyprávět. Třeba jak se narodil v Cayenne, což je hlavní město státěčku Francouzská Guyana, který sousedí s Brazílií. Táta Francouz, maminka Haifanka. Jejich neposedný syn už vyrůstal na sever od Paříže, v městečku Villiers-le-Bel. Byl posedlý fotbalem, každou chvíli utíkal na hřiště a rovnou si zabíral místo v brance. Tam si ho všimli skauti PSG, což byla výzva. Urostlý Maignan válel, procházel všechny mládežnické týmy, v béčku ho chválili, juniorskou Ligu mistrů ochutnal, za juniorské reprezentace Francie hrál, profesionální smlouvu podepsal, jen těsně pod vrcholem uslyšel: „Pardon.”

V létě 2015 se rozhodl pro změnu: „Je mi dvacet, musím to risknout. Zkusím Lille.” Zkusil a dvě sezony seděl na zadku, protože přednost dostával prověřený Vincent Enyeama. Až neortodoxní trenér Marcelo Bielsa pomohl. Ačkoli v Lille nepůsobil ani půl roku, pro Maignana měl zásadní význam. Prostě vsadil na jeho kočičí reflex a nápaditou hru nohama. Dál už se ten příběh psal snadno, neboť z Maignana se vyklubala neohrožená stálice: v sezoně 2018/19 nejlepší brankář Ligue 1 a naposledy bourák bouráků. V pěti nejsledovanějších ligách světa neměl žádný brankář lepší statistiky! To se pak nedivte rossoneri, že za něj zaplatili 13 milionů eur. Výborný kauf to může být pro obě strany.